

ת"פ (ירושלים) 49523-09-23 - מדינת ישראל נ' חדר בעראני

ת"פ (ירושלים) 49523-09-23 - מדינת ישראל נ' חדר בעראני ואח'מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 49523-09-23

מדינת ישראל

נגד

1. חדר בעראני (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

2. מוחמד נימר (עניינו הסתיים)

ע"י ב"כ עו"ד חמזה קוטינה

בית המשפט המחוזי בירושלים

[08.07.2024]

כבוד השופט מרדכי כדורי

גזר דין

בעניינו של נאשם מס' 1

הרקע:

1. הנאשם מס' 1 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של: מגע עם סוכן

חוץ, לפי סעיף 114(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977; ואיסור פעולה ברכוש למטרות טרור, לפי סעיף 31(א) בחוק

המאבק בטרור, תשע"ו-2016.

תמצית עובדות כתב האישום המתוקן:

2. כתב האישום המתוקן מפרט כי ארגון החמאס הוכרז כארגון טרור, כי גדודי עז-אדין אל קסאם הם הזרוע הצבאית

של החמאס וכי פעיליהם מיישמים את מדיניות החמאס, הכוללת ביצועי פיגועי טרור בשטחי מדינת ישראל.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך חודש ינואר 2023 הנאשם קיבל הודעה באמצעות יישומון ההודעות

הפנימיות של הרשת החברתית "פייסבוק" (להלן: "מסנג'ר") מפרופיל פייסבוק בשם אבו עטאף (להלן: "אבו עטאף").

לשאלתו של הנאשם, אבו עטאף ענה כי הוא מרצועת עזה ומשתייך ל"אחים הירוקים". הנאשם הבין שמדובר בארגון

החמאס. אבו עטאף ציין כי "האחים" מביעים עניין בנאשם בשל תכנים דתיים שהוא מעלה לרשת הפייסבוק.

4. בהמשך, אבו עטאף ביקש מהנאשם לרכוש טלפון סלולרי וכרטיס סים חדשים, בהם יעשו שימוש בהמשך הקשר ביניהם. השניים סיכמו כי עם רכישת טלפון סלולרי וסיים חדשים הנאשם ישלח לו סימן לייק במסג'ר.
5. לאחר שהנאשם רכש מכשיר טלפון וסיים חדשים והודיע על כך לאבו עטאף, הנחה אותו אבו עטאף להפעיל את מכשיר הטלפון החדש ולהוריד בו את הישומון טלגרם. הנאשם פעל בהתאם, ויצר קשר עם אבו עטאף באמצעות הטלגרם. בשלב זה, אבו עטאף הציג עצמו כאבו אלבראא (להלן: "אבו אלבראא"), וביקש מהנאשם לשנות את שמו בטלגרם ל"יאמן חאמד". הנאשם נעתר גם לבקשה זו.
6. אבו אלבראא הסביר לנאשם שלאחר שהוא וחבריו האחים ראו את התכנים הדתיים שהנאשם העלה לרשת הפייסבוק, הוא פנה לאנשים שונים שדיברו עליו טובות, ולכן פנייתו אליו. אבו אלבראא שאל את הנאשם אם יהיה מוכן לפעול מטעם הארגון ואם ביכולתו לתרום לארגון באמצעות פיגוע ירי לעבר מטרות ישראליות. הנאשם סירב לכך. בהמשך, אבו אלבראא ניסה לשכנע את הנאשם להירתם לטובת ביצוע פיגוע, אולם הנאשם עמד בסירובו. משכשלו ניסיונות השכנוע של אבו אלבראא, הוא שאל את הנאשם אם הוא מכיר אחרים שבכוחם לבצע פיגועים ולסייע בגיוסם. הנאשם סירב גם לכך.
7. משכך, אבו אלבראא הציע שהנאשם יסייע להתנגדות שלא בדרך של פיגוע, אלא בדרך של העברת כספים ושמירתם כפיקדון מטעם הארגון. לכך הנאשם הסכים.
8. בהמשך, אבו אלבראא שלח לנאשם תמונות שלו עצמו כשהוא לובש מדים צבאיים של גדודי עז-אדין אל קאסם, והנחה אותו לכבות את מכשיר הטלפון. השניים סיכמו כי כאשר אבו אלבראא ירצה לעמוד עם הנאשם בקשר, ישלח לו סימן לייק באמצעות המסג'ר, כסימן מוסכם לכך שעליו להפעיל את מכשיר הטלפון.
9. במהלך חודש פברואר אבו אלבראא שלח לנאשם סימן לייק, והנאשם פתח את הטלגרם במכשיר הטלפון. אבו אלבראא אמר לנאשם שבעוד מספר ימים יתבקש להביא כסף מפעיל של "האחים הירוקים" (להלן: "הפעיל") ברמאללה. בתחילה, הנאשם סירב להגיע לשטחי הרשות הפלסטינית, וביקש לפגוש את הפעיל בשטחי ישראל. אולם לאחר שאבו אלבראא ציין כי הפעיל יתקשה להגיע לשטחי ישראל, הם הסכימו כי הנאשם יסור לרמאללה.
10. ביום 27/2/2023 הנאשם ניסה ליצור קשר עם נאשם 2 (להלן: "מוחמד"), על מנת שייצטרף אליו לנסיעה לרמאללה לשם העברת הכספים. כיוון שמוחמד לא ענה לטלפון, הנאשם ניגש לביתו, וביקש מאמו להעיר אותו כי הוא מבקש להיעזר בו לצורך העברת הריטים שונים.
11. למוחמד הנאשם אמר שבכוונתו לנסוע לא-ראם כדי להביא כספים, וביקש ממנו להתלוות אליו. מוחמד הסכים, והשניים החלו בנסיעה באוטובוס העובר לרמאללה דרך א-ראם.

12. כאשר האוטובוס התקרב למחסום א-ראם, הנאשם סיפר למוחמד אודות המטרה האמיתית של נסיעתו; הראה לו את ההתכתביות שלו עם אבו אלבראא; אמר לו שאבו אלבראא הוא פעיל חמאס מעזה, המכנים עצמם גם כ"האחים הירוקים"; ואמר לו שהכסף שבכוונתו להעביר שייך לארגון החמאס. מוחמד ניסה להניא את הנאשם מלהמשיך הסיעה, אולם הנאשם שכנע את מוחמד להמשיך.
13. בסמוך לשעה 12:30, עם הגעת הנאשמים לתחנת האוטובוסים לרמאללה, הנאשם הודיע לאבו אלבראא על הגעתו. אבו אלבראא שלח לנאשם מספר טלפון של אדם בשם עבד אבו דאוד, ציין כי שמו עיסא (להלן: "עיסא") והורה לנאשם ליצור איתו קשר. מיד לאחר מכן הנאשם שלח לעיסא הודעה באמצעות הטלגרם, בה ציין ששמו יאמן אחמד ושהוא נמצא ברמאללה. עיסא השיב שהוא בדרכו. סמוך לשעה 16:30 הנאשם פנה לאבו אלבראא, ואמר לו שהוא ממתין לעיסא זמן רב ושבכוונתו לעזוב את המקום. אבו אלבראא הפציר בנאשם להמתין, שכן עיסא מגיע מחברון. לאחר שעיסא הגיע למקום, מסר לנאשם סך של 16,000 ₪.
14. עם קבלת הכספים הנאשמים עלו לאוטובוס לירושלים. במהלך הנסיעה אבו אלבראא שאל את הנאשם אודות הסכום שנמסר לו, והורה לו לשבור את מכשיר הטלפון ואת כרטיס הסיים. הנאשם פעל כמצוותו. כמו כן, אבו אלבראא הורה לנאשם לרכוש טלפון וכרטיס סים חדשים.
15. עוד במהלך הנסיעה לירושלים, לפני שהגיעו למחסום א-ראם, הנאשם אמר למוחמד שהוא חושש להיתפס עם הכספים, וביקש ממנו לקחת חצי מהם, על מנת שאם יערך חיפוש הנאשמים יטענו שמדובר בשכר שקיבלו עבור עבודתם ברמאללה.
16. בהגיעם לירושלים נפרדו דרכיהם של הנאשמים. הנאשם הטמין את הכסף סמוך לביתו. למחרת היום, הנאשם רכש טלפון סלולרי וסיים חדשים, באמצעות כסף שנטל מתוך הכספים שנמסרו לו, והוריד את יישומון הטלגרם.
17. במהלך חודש אוגוסט אבו אלבראא אמר לנאשם שעליו להעביר את הכספים לאדם השווה באלעזריה. הנאשם נסע לאלעזריה, והודיע לאבו אלבראא על הגעתו. אבו אלבראא הכווין את הנאשם למקום המפגש, והורה לו להציג עצמו כחאלד וליטול מתוך הכספים סך של 3,000 ₪, כמתנה מהאחים הירוקים. הנאשם פעל בהתאם להוראות שקיבל, פגש את אותו אדם ומסר לו סך של 11,000 ₪.
- ראיות לעונש:
18. המאשימה הגישה תדפיס מידע פלילי בנוגע לנאשם. כעולה ממנו, לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות של איזמים (שלוש עבירות), החזקת סכין (שתי עבירות), פציעה על ידי שניים או יותר, תקיפת שוטר, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם, שנעברו בין השנים 2007 - 2014.

19. ההגנה הגישה מסמכים הנוגעים לנסיבות רפואיות והתפתחותיות של שלוש מילדיו של הנאשם. על מנת להימנע מפגיעה בצנעת הילדים, יצוין רק כי הם מלמדים על מספר בעיות וליקויים הדורשים התמודדות. תמצית טיעוני הצדדים לעונש:
תמצית טיעוני המאשימה:
20. המאשימה טוענת כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 45 חודשי מאסר בפועל לבין 70 חודשי מאסר בפועל, ומבקשת להטיל עליו עונש מאסר בפועל למשך 60 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.
21. המאשימה ציינה כי הנאשם ניסה לתרום למאמץ של ארגון הטרור חמאס בדרך של מימון פעילות הטרור שלו בישראל, ופגע בביטחון המדינה על רקע אידיאולוגי. לעמדתה, הנאשם לא עבר את העבירות באופן ספונטני, אלא לאחר תכנון מוקדם. כמו כן, כיוון שכרוך בהן רכיב כלכלי, ראוי לכלול בגזר הדין רכיב של קנס.
22. לתמיכה בטענתה בדבר מתחם העונש ההולם ועל מנת להצביע על החומרה היתרה שבעבירות מסוג זה, הפנתה המאשימה לפסקי הדין הבאים:
- א. ע"פ 3827/06 פלוני נ' מדינת ישראל, 27/3/2007, בו נקבע כי:
"פעילות שיטתית שמטרתה לאפשר את פעילות ארגוני הטרור, לשפרה ולבססה בדרכים שונות על ידי יצירת גב כלכלי, כמוה ככרסום שיטתי, מתמיד, בביטחונה של מדינת ישראל. כרסום שכזה מחליש את חוסנה הביטחוני, הכלכלי והחברתי של ישראל והוא מצטרף ליתר הסכנות הביטחוניות, חלקן קיומיות, הנשקפות באופן ממשי לישראל. בבחינת טיבו של הסיכון אין לבודדו לעצמו אלא יש לבחנו על רקע תמונת המציאות בכללותה. בתמונה זו נשקפת לגישתי גם מפעולות מעין אלה שביצע המערער סכנה לביטחון המדינה."
- ב. ת"פ (מחוזי ירושלים) 14629-04-12 מדינת ישראל נ' גועבה, 10/12/2012: גזר דין שניתן בעניין נאשם שהורשע בחמש עבירות של פעולה ברכוש למטרות טרור. הנאשם הכיר אדם בשם בסיס כורד, כמי שנשפט לשמונה מאסרי עולם בגין פעילותו במסגרת ארגון הטרור חמאס, וכמי שבתקופת כליאתו שימש כאחראי על כספי הקנטינה של האסירים הביטחוניים ששהו באגפי הכלואים של אסירים מארגון החמאס. אותו כורד שוחרר מהכלא בחודש אוקטובר 2011 במסגרת "עסקת שליט", ושב לרצועת עזה. הנאשם נענה להצעה שקיבל מכורד, להעביר עבורו כספים בהתאם להוראותיו, תמורת עמלה. בעקבות זאת, בחמישה מקרים שונים ולפי הוראות שקיבל מכורד, הנאשם קיבל כספים מחלפני כספים, בסכום כולל של ₪ 340,00 ועוד 100,000 דולר ארה"ב, והעבירם לאחרים. נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה אחת של פעולה ברכוש למטרות טרור נע בין שנה וחצי לארבע וחצי שנות מאסר.

ג. ע"פ 8998/16 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/1/2017: נדון ערעור שהגיש נאשם שהורשע ב: ארבע עבירות של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת; ארבע עבירות של עשיית פעולה אסורה ברכוש למטרות טרור; עבירה של מגע עם סוכן זר. המערער, תושב רצועת עזה, החזיק באישור כניסה לישראל לצורך עסקיו, ייבוא ומכירה של ברזל. המערער מכר לשוטר ממשטרת חמאס שבע חבילות של גדרות תיל לצורך בנייה של כלא. בנוסף, הבריח סחורות דרך מנהרות ברפיח, כולל ברזל שהמבקש ידע שעתיד לשמש את הזרוע הצבאית של חמאס לצורך ייצור טילים. כמו כן, המערער מכר לחמאס מספר סוגי מתכות ודאג להובלתם לבסיס של הזרוע הצבאית של חמאס. בנוסף, המערער מכר לפעיל חמאס שני טון של מוטות ברזל, ביודעו שהם מיועדים לבניית מנהרות של חמאס. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים לשש שנות מאסר, וגזר על המערער עונש מאסר בפועל למשך 40 חודשים. בית המשפט העליון קבע כי יש לתת משקל רב יותר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הקל מעונש המאסר בפועל והעמידו על 30 חודשים.

ד. ע"פ 2600/17 זוערוב נ' מדינת ישראל, 31/12/2017: בפסק הדין נדון ערעור שהגיש נאשם, עליו הוטל עונש מאסר בפועל למשך 30 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 250,000. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות של: קשירת קשר לפשע (איסור פעולה ברכוש טרור); קשירת קשר לסייע לאויב במלחמתו בישראל; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; וריבוי עבירות של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור. כמפורט בפסק הדין, המערער קשר קשר עם אחיו, אוסמה, סוחר תושב עזה שנאסר עליו להיכנס לשטחי ישראל ולסחור עמה, בעקבות חשד שהוא מוכר לחמאס את המוצרים שהוא רוכש במדינה. בשל האיסור, אוסמה קשר קשר עם סוחרים תושבי רצועת עזה ועם אזרחים ישראליים, על פיו הוא ירכוש באמצעות אותם סוחרים מוצרים בישראל ויעבירם לידי החמאס בעזה. אוסמה הקים חברה ורשם את המערער, בידיעתו, כמנהלה, כדי להסוות את העובדה שהוא ממשיך לרכוש מוצרים בישראל ולהכניסם לרצועת עזה. החברה רכשה במספר הזדמנויות, מסוחרים ישראליים שונים, מוצרי ברזל בשווי כולל של כ-500,000 ש"ח ובנוסף רכשה מוצרי ברזל במשקל כולל של 140 טון. הסחורה נכנסה לרצועת עזה לאחר שמסמכי המכירה של מוצרי הברזל נרשמו על שם החברה. בנוסף, המערער ואוסמה מכרו בשותפות לוחות ברזל לפעיל חמאס, מתוך ידיעה כי הברזל נועד לשמש כדלתות למוצב אימונים של החמאס. הערעור נדחה, בין היתר בשל כך שהמערער פעל מתוך מטרה לקדם ולאפשר מעשה טרור.

ה. תפ"ח 52144-03-20 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' מסארוה, 1/12/2021: גזר דין שניתן בעניינה של נאשמת שהורשעה בעבירה של מגע עם סוכן חוץ וריבוי עבירות של מסירת ידיעה לאויב. הנאשמת נענתה לפניית מפעיל חיזבאללה בלבנון, ובמשך תקופה צילמה והעבירה לו צילומים של כלי רכב צבאיים, גדר המערכת באזור ראש הנקרה, נקודת תצפית בסטלה מריס, נמל חיפה, בסיס חצרים, מערכת כיפת ברזל ואזור מעבר ארז. כמו כן, בעקבות תקרית צבאית במעורבות חיזבאללה בגבול הצפון, העבירה הנאשמת, לבקשת פעיל החיזבאללה, תצלומים מזמן אמת של בית החולים רמב"ם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שתי שנות מאסר וחצי לבין חמש שנות מאסר בפועל.

- ו. ע"פ 4070/23 זהרה נ' מדינת ישראל, 4/4/2024: בית המשפט העליון דן בערעור שהגיש נאשם שהורשע בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, מסירת ידיעה לאויב שעלולה להיות לתועלת האויב ויציאה שלא כדין. המערער החליט ליצור קשר עם ארגון הטרור חיזבאללה על מנת לסייע לו בביצוע פעילות ביטחונית נגד ישראל ממניע לאומני. הוא ביקר בלבנון, נפגש עם פעיל חיזבאללה, קיבל מכשיר קשר ובו תוכנת הצפנה נעולה בקוד ומלווה בהוראות שימוש, עמד בקשר עם אנשי חיזבאללה, מסר להם דיווחים שונים, קיבל מהם הוראות והציע לפעול למענם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חמש לשבע שנות מאסר בפועל, והטיל עליו עונש מאסר בפועל למשך חמש שנים. הערעור נדחה.
23. המאשימה ציינה לטובתו של הנאשם את הודאתו בשלב מוקדם של ההליכים. לחובתו מנתה את עברו הפלילי ואת הצורך בהרתעת הרבים, "במיוחד בזמנים אלה", כלשונה.
24. המאשימה לא התעלמה מכך שמוחמד נדון בגין מעשיו לעונש מאסר בפועל למשך תשעה חודשים. יחד עם זאת טענה, כי חלקו בביצוע העבירות אינו בר השוואה. תמצית טיעוני ההגנה:
25. ההגנה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל עליו עונש מאסר בפועל שלא יעלה על 18 חודשים.
26. הסנגור לא חלק על כך שאין להשוות את עונשו של הנאשם לעונש שהוטל על מוחמד. עם זאת טען, כי למרות שמעשיהם לא דומים עדיין מדובר במסכת עובדתית אחת. הסנגור הדגיש כי הקשר בין הנאשם לסוכן החוץ, אבו עטאף, נוצר ביוזמתו של אבו עטאף ולא ביוזמת הנאשם, כי הנאשם סירב לבקשותיו של אבו עטאף ממנו לבצע פיגועים בישראל וכי העבירות נעברו לפני יום 7/10/2023.
27. הסנגור הדגיש עוד, כי הנסיבות שנדונו בפסיקה אליה הפנתה המאשימה חמורות בהרבה מהנסיבות במקרה זה. מדובר בפסקי דין שניתנו בתיקי פשעים חמורים, בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות חמורות יותר או בעבירות שנעברו בנסיבות חמורות בהרבה.
28. לתמיכה בעמדתו בנוגע למתחם העונש ההולם הפנה הסנגור לפסקי הדין הבאים:

א. ת"פ (מחוזי ירושלים) 37431-09-16 מדינת ישראל נ' אבו אלהווא, 9/2/2017: גזר דין שניתן בעניינה של נאשמת שהורשעה בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, פעולה ברכוש למטרות טרור וכניסה לישראל שלא כחוק. אחיה של הנאשמת, אסיר בטחוני המרצה עונש מאסר באגף חמאס בבית הסוהר, הפנה אותה לגורמים בחמאס שיוכלו לסייע לה כלכלית בהיותה אחות של אסיר חמאס. הנאשמת פנתה לשני פעילי חמאס שנדונו למאסרי עולם, שוחררו במסגרת עסקת שליט, גורשו מישראל ועוסקים בהעברות כספים לפעילי חמאס בירושלים וביהודה ושומרון. במהלך פרק זמן של כשבעה חודשים הנאשמת קיבלה מפעילי החמאס כספים עבורה ועבור משפחתה (בסך הכל 5,500 דולר), ולצורך הפקדה בחשבונות קנטינה של אסירי חמאס (בסך הכל 33,000 ₪). בגין כל הפקדה בחשבונות קנטינה של אסירי חמאס הנאשמת קיבלה עמלה בסך 50 ₪. בנוסף, הנאשמת שהתה בישראל שלא כחוק. בגזר הדין הודגש כי מדובר ברף התחתון של חומרת המעשים, כיוון שהכספים לא יכלו לשמש למטרות צבאיות או חברתיות של ארגוני הטרור. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר אחת לבין שלוש שנות מאסר.

ב. ת"פ (מחוזי ירושלים) 61528-08-23 מדינת ישראל נ' גמגום, 11/9/2023: נגזר דינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של מגע עם סוכן חוץ ונדון לעונש מאסר בפועל למשך שנתיים, בהתאם להסדר טיעון. מעשי העבירה בהם הנאשם הורשע פורטו בשני אישומים: אישום ראשון: הנאשם שוחח עם אדם שהציג עצמו כתושב עזה וכפעיל בארגון החמאס (להלן: "המחבל"), הביע נכונות להצטרף לחמאס ומסר למחבל, לבקשתו, מידע בנוגע לשעות הפתיחה והסגירה בהר הבית. עם זאת, הנאשם סירב לבקשות המחבל לצלם עבורו בניין משטרה ומבנה בית חולים בירושלים, למסור לו מידע בנוגע למשמרות הוואקף וכוחות המשטרה בהר הבית, לבצע פיגוע דקירה במסגרת החמאס ולהוציא לפועל פיגוע ירי עבור ארגון הטרור. בסופו של דבר, הנאשם ביקש מהמחבל שלא ייצור איתו קשר. אישום שני: מחמד עלאא, אדם השוהה בתורכיה והמוכר לנאשם כפעיל חמאס (להלן: "עלאא"), ביקש מהנאשם סיוע בהפקדת סך של כ-1,000 ₪. הנאשם הסכים. הסכום הופקד בחשבון הבנק הישראלי של הנאשם, והועבר על ידו לחשבון של עלאא. לבקשתו של עלאא, הנאשם שלח לו תמונות וסרטונים מהר הבית, הסביר לו על העימותים באזור והעביר לחשבון סך נוסף של 500 ₪ שקיבל מאחר. הנאשם סירב לבקשתו של עלאא להדפיס שלט חמאס שנכלל בקובץ ששלח לנאשם, בתמורה לתשלום בסך 1,000 ₪, ונמנע מלהעביר לחשבון של עלאא סך נוסף של 500 ₪ שקיבל לצורך העברתו אליו.

ג. ת"פ (מחוזי ירושלים) 53077-04-22 מדינת ישראל נ' אבו רמוז, 31/3/2024: הנאשם הורשע בעבירה של מגע עם סוכן חוץ ושש עבירות של פעולה ברכוש למטרות טרור. הנאשם פעל בשליחותם של שני פעילי חמאס מעזה במשך כחמישה חודשים, לצורך העברת כספים למשפחות אסירים ומחבלים בישראל. השניים נתנו לנאשם הנחיות רבות לאיסוף כספים ולהעברתם למשפחות אסירים ומחבלים, בסך כולל של כ-173,400 ₪, ולהעברת ציוד ארגוני של החמאס. הנאשם פעל בהתאם להנחיות שקיבל. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 45 ל-75 חודשי מאסר בפועל. 29. הסנגור זקף לזכותו של הנאשם את: מצבו המשפחתי; נסיבותיהם של ילדיו, כמפורט במסמכים שהוגשו מטעם ההגנה כראיות לעונש; העובדה שהוא לא הורשע בעבר בעבירות ביטחון, אלא בעבירות פליליות; הודאתו; וקבלת האחריות על מעשיו.

30. הנאשם בדבריו לבית המשפט הביע צער וחרטה על מעשיו. לדבריו, הוא מודה שטעה ולא משתייך לארגון כלשהו. העבירות נעברו על ידו, כך טען, לצורך כלכלת ילדיו.

דין ומסקנות:

מתחם העונש ההולם:

31. כפי שקבעתי בגזר הדין שניתן בעניינו של מחמוד ביום 31/1/2024, אין ולא יכול להיות ספק כי כל מעשה שיש בו להועיל במשהו לארגון הטרור חמאס פוגע באופן עמוק וממשי בביטחונה של מדינת ישראל ובשלומם של תושביה. בעקבות מלחמת הטרור שפתח ארגון הטרור חמאס נגד מדינת ישראל בשבעה באוקטובר 2023 הוסר כל ספק בנוגע לייעודם של הכספים שברשותו. ברור כי הצורך לדכא את פעילותו של ארגון הטרור, למנוע ממנו להוציא לפועל את שאיפותיו האלימות ולממש כוונותיו הרצחניות, מחייב ללחום מלחמת חומרה בכל פעולה שיש בה כדי לתמוך בארגון הטרור, להקל על פעילותו ולסייע בידו לממש את שאיפותיו. מעשיו של הנאשם פגעו אפוא בערכים רמי מעלה הנוגעים לביטחון מדינת ישראל, ביטחון הציבור ושלום תושבי המדינה.
32. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן אינה מאוד גבוהה. סכום הכסף שהנאשם קיבל, ₪ 16,000, וודאי הסכום שהעביר לפעילי החמאס, ₪ 11,000, נמוכים בהרבה מהסכומים שנדונו בפסיקה אליה המאשימה הפנתה.
33. נסיבות ביצוע העבירה הן נסיבות מחמירות. הקשר בין הנאשם לפעילי החמאס התקיים לפרקים במשך כשמונה חודשים. בחלק מהתקופה התקיימה ביניהם תקשורת ממשית בפועל, וביתר הזמן הנאשם המתין כשהוא זמין לפנייה מטעמם. הנאשם נעתר לחלק לא מבוטל מבקשותיו של אבו עטאף, למרות שהיה מודע היטב לכך שהוא מתבקש לסייע לפעילותו של ארגון הטרור. לצורך ביצוע העבירות הנאשם פעל פעולות רבות ומתמשכות, חלקן בתחכום, תוך הטעייתו של מוחמד וגיוסו כשותף לדבר עבירה, בשלב ראשון שלא מדעתו. הנאשם יצר מצג וגרסה שקריים בנוגע למקור הכסף ויעדו, השמיד ציוד ששימש לביצוע העבירות ורכש ציוד חדש שיאפשר לו להמשיך ולעבור עבירות דומות.
34. בצד זאת, יש להביא בחשבון כי קיימות גם נסיבות לקולה. הקשר בין הנאשם לפעילי החמאס נוצר ביוזמתו של פעיל חמאס, ולא ביוזמת הנאשם. כמו כן, הנאשם דחה את בקשותיו של אבו עטאף שהיו כרוכות בביצוע פיגועי ירי או גיוס מחבלים לצורך הוצאה לפועל של פיגועים.
35. אמנם, כפי שהסנגור הדגיש בטיעונו, מעשי העבירה בהם הנאשם הורשע נעברו על ידו קודם אירועי השבעה באוקטובר 2023. כפי שנקבע לעניין זה בגזר הדין בעניינו של מוחמד, חומרתם והיקפם של המעשים לא נצפו על ידי רבים בישראל, אף לא על ידי מומחים לדבר. אין להניח שבניגוד להם הנאשם צפה שמעשיו יסייעו להתקיימותם של אירועי טרור זוועתיים, כפי שהתרחשו. ברם, הצורך למנוע את פעילותו הנפשעת של ארגון הטרור חמאס התחדד בעקבות אירועי השבעה באוקטובר 2023, ומחייב להרתיע ולהחמיר בענישה המסייעת בדרך כלשהי לפעילותו.
36. יצוין כי בגזר הדין שניתן בעניינו של מוחמד נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין תשעה חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. ברם, מוחמד הורשע בעבירה של סיוע לאיסור פעולה ברכוש למטרות טרור. כמו כן, חלקו היחסי של מוחמד בביצוע העבירה נמוך לאין שיעור מחלקו של הנאשם. הנאשם היה זה שעמד מאחורי מעשי העבירה והיה הרוח החיה שלהם. מעשיו של הנאשם נמשכו, כאמור, כשמונה חודשים. לעומת זאת, מוחמד תרם את חלקו בסיוע לנאשם, שנמשך מספר שעות בלבד, החל מהשלב בו הנאשם אמר לו מהי מטרת הנסיעה, ועד לחזרתם לירושלים.
37. לאור כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, כעולה מהפסיקה אליה הצדדים הפנו, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 54 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם:

38. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הודאתו, שניתנה בשלב מוקדם מאוד של ההליכים, עוד במסגרת הדיון המקדמי. יש בכך כדי לבסס מידה מסוימת של אמון בדבריו של הנאשם בפרשת העונש, כי הוא מצטער על מעשיו, מתחרט עליהם ומכיר בטעותו. עוד יש להתחשב בנזקים שיגרמו לנאשם ולבני משפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהעונש שיוטל עליו, במיוחד על רקע נסיבותיהם של שלושת ילדיו.

39. לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי שפורט לעיל. עם זאת, אין להתעלם מכך שאין מדובר בעבירות ביטחון, אלא בעבירות פליליות שנעברו לפני שנים לא מעטות, בגין הנאשם נדון לתקופות מאסר לא ארוכות.

40. בסופו של דבר החלטתי לתת משקל רב יותר לשיקולים האמורים לקולה, ולהטיל על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

התוצאה:

41. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 27 חודשים, שיימנו החל ממועד מעצרו ביום 23/8/2023.

ב. מאסר למשך 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה לפי חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016, או עבירה של מגע עם סוכן חוץ.

ג. קנס בסך 6,000 ₪. הקנס ישולם עד ליום 8/8/2024.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' תמוז תשפ"ד, 08 יולי 2024, במעמד הצדדים.